

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 14.4.2008
KOM(2008) 188 wersja ostateczna

2008/0074 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1683/95 ustanawiające jednolity formularz wizowy
w odniesieniu do systemu numeracji wiz**

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Podstawa i cele wniosku

Numer wizy stanowi jeden z integralnych elementów jednolitego wzorca wizowego. Numer umożliwiać ma identyfikację poszczególnych wiz wydawanych obywatelom krajów trzecich przez jedno z państw członkowskich. Numer jest drukowany na naklejce wizowej podczas procesu produkcji, zanim zostaną na niej zamieszczone dane posiadacza; ułatwia to identyfikację zgubionych lub skradzionych blankietów. Umożliwia on także ewidencjonowanie naklejek wizowych, co pozwala na kontrolowanie posiadanych zapasów i wydawanych wiz.

System numeracji wiz jest obecnie określony częściowo w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1683/95 ustanawiającego jednolity formularz wizowy¹, a częściowo w specyfikacjach technicznych przyjętych przez Komisję². Obecnie obejmuje on numer wizy, poprzedzony literą (-ami) wskazującą(-ymi) państwo członkowskie wystawiające wizę; stosowane do tych celów litery zostały określone w pkt 3 załącznika do rozporządzenia. Litery te odpowiadają międzynarodowym kodom stosowanym w przypadku tablic rejestracyjnych samochodów. Międzynarodowa Organizacja Lotnictwa Cywilnego (ICAO) ustaliła normy odnoszące się do dokumentów podróży nadających się do odczytu maszynowego, w szczególności wykaz kodów krajów. Zgodnie z określonymi przez ICAO normami, pierwszy wiersz w polu danych nadających się do odczytu maszynowego powinien zawierać trzyliterowy kod kraju przyjęty w ICAO, wskazujący państwo wydające wizę, a druga – numer wizy (dziewięć znaków). Jednolity wzorec wizowy powinien nadawać się do odczytu maszynowego, a w związku z tym spełniać normy ICAO, tak, aby umożliwić przyspieszenie procesu kontroli na granicach.

Ponieważ numer wizy umieszczany w drugim wierszu pola zawierającego dane do odczytu maszynowego może składać się tylko z 9 znaków, obecnie stosowany system numeracji powodował już w przeszłości pewne problemy. Po pierwsze państwa członkowskie stosowały własną interpretację zasad numeracji (niektóre stosowały więcej niż 9 znaków, przez co numery nie mieściły się w polu danych do odczytu maszynowego i były tylko częściowo wprowadzane), która odpowiadała wprawdzie wymogom procesu produkcji ich własnych naklejek wizowych, ale nie była w pełni zgodna z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1683/95 ani normami określonymi przez ICAO. Dlatego też wizy nie mogły być odczytane maszynowo i zawarte w nich dane musiały być wprowadzane do systemu ręcznie lub też nie mogły w ogóle zostać odczytane. Po drugie, obecna wersja specyfikacji technicznych odnoszących się do jednolitego wzorca wizowego nie przewiduje odpowiedniej liczby znaków dla numerów seryjnych naklejek wizowych dla krajów, które wydają duże ilości wiz. Ponadto odnotowano przypadki braku spójności, gdy kod kraju stosowany w polu danych do odczytu maszynowego odpowiadał kodowi ICAO, natomiast kod w numerze naklejki wizowej – kodowi stosowanemu na tablicach rejestracyjnych.

¹ Dz.U. L 164 z 14.7.1995, s. 1-4.

² Decyzja 2/96 z 7.2.1996 oraz decyzja COM(2000) 4332 z 27.12.2000, niepublikowane.

Dotychczas rozbieżności te nie miały takiego znaczenia, jako że kontrola wiz na przejściach granicznych była tylko kontrolą wzrokową lub odbywała się przez odczyt pola danych nadających się do odczytu maszynowego.

Po wdrożeniu wizowego systemu informacyjnego (VIS), kontrola na przejściach na zewnętrznych granicach polegać będzie zasadniczo na weryfikacji numeru naklejki wizowej w połączeniu z kontrolą odcisków palców posiadacza. Dzięki numerowi naklejki wizowej, VIS odszuka właściwą dokumentację wniosku wizowego, po czym sprawdzone zostanie czy odciski palców osoby przedstawiającej daną wizę w trakcie kontroli na przejściu granicznym odpowiadają odciskom palców zamieszczonym przez urząd konsularny w dokumentacji wniosku wizowego. W większości przypadków, zapytanie zostanie wysłane do systemu VIS w momencie odczytu pola danych nadających się do odczytu maszynowego. Dlatego też każda wiza powinna posiadać własny, niepowtarzalny numer, który jest spójnie stosowany i na naklejce wizowej i w polu danych nadających się do odczytu maszynowego.

W związku z tym konieczna jest zmiana obowiązujących zasad numeracji wiz i wprowadzenie jednego, niepowtarzalnego numeru naklejek wizowych, tak, aby w trakcie procesu weryfikacji w systemie odszukiwana była jedna, właściwa dokumentacja dotycząca wniosku wizowego, a nie kilka różnych zapisów dotyczących tej samej wizy. Właściwe będzie także, w celu dostosowania się do wymogów ICAO, zastosowanie w numerach naklejek wizowych kodów krajów określonych przez tę organizację.

W odniesieniu do kodu kraju zabezpieczonego efektem kątowym, należałoby także go zmienić dla zachowania spójności. Jednakże, ze względu na fakt, że kod kraju zabezpieczony efektem kątowym wykonywany jest w druku wklęsłym, konieczna byłaby zmiana płyt drukarskich, co jest bardzo kosztowną operacją. Zmiana zabezpieczenia efektem kątowym nie jest pilną potrzebą i nie jest związana z systemem numeracji. Zmiana ta powinna zostać wprowadzana na późniejszym etapie, w chwili gdy przygotowywane będą inne poprawki do rozporządzenia (WE) 1683/95, co pozwoli uniknąć ponoszenia wysokich kosztów na obecnym etapie.

• Kontekst ogólny

Wprowadzenie w życie systemu VIS, jako narzędzia wymiany danych wizowych, jest jedną z kluczowych inicjatyw polityki unijnej, mającej na celu stworzenie obszaru wolności i bezpieczeństwa. System VIS przyspieszy wdrażanie wspólnej polityki wizowej, zacieśnianie współpracy konsularnej i ułatwi konsultacje między organami administracji centralnej, właściwymi w zakresie wydawania wiz. Celem jest usprawnienie procedury przyznawania wiz, zapobieganie przypadkom wielokrotnego lub równoczesnego składania wniosków wizowych w różnych państwach członkowskich, ułatwienie zwalczania nadużyć oraz usprawnienie odpraw na przejściach na granicach zewnętrznych i na terytorium państw członkowskich, ułatwienie identyfikacji i organizacji powrotu nielegalnych imigrantów, ułatwienie stosowania przepisów „rozporządzenia Dublin II” (WE) nr 343/2003³ oraz

³ Dz.U. L 50 z 25.2.2003, s. 1-10.

przeciwdziałanie zagrożeniom dla bezpieczeństwa wewnętrznego państw członkowskich.

Dlatego też konieczne jest, aby funkcjonariusze straży granicznej dokonujący weryfikacji w systemie VIS mogli posługiwać się jednym, niepowtarzalnym numerem naklejki wizowej, by odnaleźć stosowny zapis i porównać znajdujące się tam odciski palców z odciskami palców osoby, która znajduje się na przejściu granicznym.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Ze względu na fakt, iż przepisy rozporządzenia (WE) nr 1683/95 ustanawiającego jednolity formularz wizowy w obecnym brzmieniu oraz dodatkowe specyfikacje techniczne nie są w stanie zapewnić spójnej i jednolitej numeracji naklejek wizowych na potrzeby systemu VIS, konieczna jest zmiana zasad tej numeracji przed wprowadzeniem w życie systemu VIS.

Główne organizacje/eksperti, z którymi przeprowadzono konsultacje

Przeprowadzono konsultacje z ekspertami państw członkowskich i ekspertami w dziedzinie VIS w celu znalezienia odpowiedniego, spójnego systemu numeracji naklejek wizowych .

- **Ocena skutków**

Jeśli nie podjęte zostaną żadne działania w celu zmiany zasad numeracji wiz, weryfikacje danych biometrycznych w systemie VIS nie będą wiarygodne. Dlatego też konieczne jest bądź wyegzekwowanie obowiązujących standardów w zakresie numeracji wiz oraz spójne stosowanie ich w polu danych nadających się do odczytu maszynowego bądź znalezienie innego, alternatywnego rozwiązania. Istniejący system nie jest optymalnym rozwiązaniem ponieważ liczba znaków, jaką on przewiduje jest zbyt mała.

Komitet techniczny ustanowiony na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1683/95 zbadał kilka możliwych rozwiązań:

Opcja 1

Wszystkie państwa członkowskie stosują 9-cio znakowy numer naklejki wizowej, rozpoczynający się od kodu kraju, odpowiadającego kodowi określonymu w specyfikacjach technicznych; te same dane powtarzane są w drugim wierszu pola danych nadających się do odczytu maszynowego.

Opcja 2

Wprowadzony zostaje nowy system, wciąż opierający się na 9 znakach ale w ramach którego obecnie stosowany prefiks zastąpiony zostaje zatwierdzonym 3-literowym kodem ICAO (ISO) (kod trzyliterowy dla wszystkich krajów z wyjątkiem Niemiec, w przypadku których jest to litera „D”). Pozostała część numeru może składać się z 6 znaków – liter bądź cyfr, co daje 2 176 782 335 możliwych numerów seryjnych.

Opcja 3

Umieszczanie w drugim wierszu pola danych nadających się do odczytu maszynowego numeru naklejki wizowej bez kodu kraju. Identyfikacja kraju, który wydał wizę byłaby możliwa dzięki informacjom umieszczonym w pierwszym wierszu pola danych nadających się do odczytu maszynowego. W ramach tej opcji liczba możliwych numerów seryjnych wynosiłaby 999 999 999 999. W prawym górnym rogu nie pojawiałby się kod kraju ponieważ identyfikacja kraju odbywałaby się przez odczyt maszynowy.

Eksperti stwierdzili, że żadna z tych opcji nie byłaby właściwa i przyjęli rozwiązanie polegające na oddzieleniu kodu kraju od numeru wizy. Składający się z 9 cyfr numer wizy drukowany będzie w polu nr 5 naklejki wizowej (prawy górny róg). Aby umożliwić identyfikację blankietów wizowych i zapewnić jeden, niepowtarzalny numer, kod kraju, odpowiadający kodowi ICAO umieszczanemu w polu danych nadających się do odczytu maszynowego, drukowany będzie w tle tego pola, tuż pod numerem (nowe pole nr 5a). Dzięki temu rozwiązaniu nie tylko każda naklejka wizowa posiadać będzie swój własny, niepowtarzalny numer, ale możliwe będzie użycie większej liczby znaków, co stanowić będzie ułatwienie dla państw członkowskich wystawiających duże ilości wiz. Państwa członkowskie zmuszone będą wprowadzić zmiany w swoim procesie produkcji i dostarczyć swoim urzędom konsularnym nowe naklejki wizowe zanim system VIS będzie gotowy do działania. Kiedy to ostatnie nastąpi państwa członkowskie będą mogły bądź przyłączyć do systemu wszystkie urzędy konsularne bądź, co najmniej, realizować harmonogram kolejnego przyłączania poszczególnych regionów. Te państwa członkowskie, które nie zdecydują się na stosowanie systemu VIS w niektórych regionach przed tą datą, będą mogły wykorzystać zapasy starych wiz. W przeciwnym razie, stare wizy muszą zostać w bezpieczny sposób zniszczone.

Wprowadzenie w życie niniejszego wniosku wymagać będzie odpowiedniego dostosowania specyfikacji technicznych po przyjęciu wniosku, jako że konieczne jest wprowadzenie zmian w jednolitym wzorcu.

2. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

• Krótki opis proponowanych działań

Numery naklejek wizowych, drukowane podczas procesu produkcji, muszą spełniać nowe wymagania systemu VIS i wymagania określone w jego podstawie prawnej. W systemie powinien istnieć jeden, niepowtarzalny numer naklejki wizowej, umożliwiający odszukanie właściwej dokumentacji wniosku wizowego i porównanie znajdujących się tam odcisków palców z odciskami zdjętymi w czasie kontroli.

• Podstawa prawna

Artykuł 62 pkt 2 lit. b) ppkt (iii) TWE.

W odniesieniu do zastosowania niniejszego środka do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, uznaje się, że ma on zastosowanie. Podstawą rozporządzenia podstawowego (WE) nr 1683/95 był dawny art. 100c Traktatu WE. Po wejściu w życie traktatu

amsterdamskiego nie zostało one zmienione ani zastąpione, tak jak stało się to w przypadku rozporządzenia (WE) nr 539/2001, które zostało całkowicie przerezegowane w oparciu o nową podstawę prawną. W związku z tym uznaje się, że środki przyjęte w ramach pierwszego filara, jeszcze przed wejściem w życie traktatu amsterdamskiego, nadal mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii. Dlatego też nie dodano żadnych motywów w preambule.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności jako że cele wniosku nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez same państwa członkowskie i niezbędne jest działanie na szczeblu Wspólnoty .

- **Wybór instrumentów**

Proponowany instrument: zmiana rozporządzenia (WE) nr 1683/95.

3. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

Artykuł 1

W art. 1 podane są wszystkie zmiany, jakie należy wprowadzić w załączniku w ramach planowanej zmiany zasad nadawania seryjnych numerów naklejkom wizowym.

Dwie ostatnie zmiany (w ust. 5 i 6) odnoszą się do zmian wprowadzonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 334/2002⁴. Nie wprowadzono wtedy odpowiednich zmian w załączniku, jako że państwa członkowskie nie wyprodukowały jeszcze na tym etapie nowych naklejek wizowych, w związku z czym nowy wzór nie był jeszcze dostępny. Dlatego też załącznik do rozporządzenia pozostał w pierwotnej formie. Obecnie należy go dostosować do nowego wzoru znajdującego się w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Ponieważ element zabezpieczający, o którym mowa w pkt 1 („znak składający się z dziewięciu elips”) został w nowej wizie zastąpiony fotografią, tekst pkt 1 powinien zatem zostać zastąpiony tekstem pkt 2a, a pkt 2a musi zostać skreślony.

Artykuł 2

Artykuł 2 zawiera zasady wprowadzenia rozporządzenia w życie.

Zakłada się, że VIS będzie gotowy do działania w maju 2009 r. i zostanie uruchomiony jak tylko państwa członkowskie potwierdzą, że zakończyły niezbędne przygotowania. Bardzo ważne jest aby państwa członkowskie, a co najmniej te państwa, które jako pierwsze zostaną podłączone do systemu VIS w określonych regionach, od samego początku jego funkcjonowania stosowały naklejki wizowe numerowane według nowych zasad; „stare” naklejki wizowe mogą być stosowane w pozostałych regionach, które nie będą jeszcze

⁴ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 7-8.

podłączone do systemu. Dlatego też termin wprowadzenia w życie ustalony został na 1 maja 2009 r., nawet jeśli przewidziano, że stare naklejki wizowe mogą być nadal stosowane w regionach jeszcze niepodłączonych do systemu do wyczerpania zapasów. Po przyjęciu niniejszego rozporządzenia, Komisja przystąpi tak szybko jak będzie to możliwe do sporządzania wymaganych specyfikacji technicznych, tak, aby decyzja mogła zostać podjęta w odpowiednim terminie. Specyfikacje techniczne pozwolą na odpowiednie dostosowanie jednolitego formatu, dzięki temu, że kod kraju znajdzie się bezpośrednio pod krajowym numerem wizy (patrz załącznik).

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1683/95 ustanawiające jednolity formularz wizowy
w odniesieniu do systemu numeracji wiz**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 pkt 2 lit. b) ppkt (iii),

uwzględniając wniosek Komisji⁵,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁶,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obecne ramy prawne określone w rozporządzeniu (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiającym jednolity formularz wizowy⁷ oraz dodatkowe specyfikacje techniczne przyjęte przez Komisję dnia 7 lutego 1996 r. i 27 grudnia 2000 r.⁸, nie pozwalają na wykonywanie skutecznych przeszukiwań w wizowym systemie informacyjnym ustanowionym na mocy rozporządzenia (WE) nr [...] Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] r. w sprawie systemu informacji wizowej (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie VIS)⁹.
- (2) Stosowany obecnie system numeracji wiz nie pozwala w szczególności na umieszczanie wystarczającej liczby znaków na wizach wystawianych przez te państwa członkowskie, które otrzymują dużą liczbę wniosków o wydanie wizy.
- (3) Aby umożliwić dokonywanie wyszukiwań w systemie VIS niezbędne jest zatem zastosowanie spójnego i jednolitego systemu numeracji naklejek wizowych.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1683/95.
- (5) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych

⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁷ Dz.U. L 164 z 14.7.1995, s. 1-4; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 334/2002 (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 7).

⁸ Decyzja 2/96 z dnia 7.2.1996 oraz decyzja COM(2000) 4332 z 27.12.2000, niepublikowane.

⁹ Dz. U. L (jeszcze formalnie nieprzyjęte)

dwóch państw we wprowadzenie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁰, należące do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE w sprawie niektórych warunków stosowania wymienionej umowy¹¹.

- (6) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, należące do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w powiązaniu z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE¹² i 2004/860/WE¹³.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1683/95 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7 ust. 2, można podjąć decyzję, że specyfikacje, o których mowa w art. 2 są tajne i nie zostaną opublikowane. W takim wypadku są one udostępniane wyłącznie wyznaczonym przez państwa członkowskie organom odpowiedzialnym za druk naklejek oraz osobom posiadającym odpowiednie upoważnienia państw członkowskich lub Komisji. ”.

- 2) W art. 3 skreśla się ust. 1.

- 3) Załącznik zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Państwa członkowskie wprowadzają w życie niniejsze rozporządzenie najpóźniej do dnia 1 maja 2009 r. W urzędach konsularnych, które niepodłączone są do wizowego systemu informacyjnego (VIS), państwa członkowskie mogą stosować posiadane naklejki do wyczerpania zapasów.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

¹⁰ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

¹¹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

¹² Dz.U. L 368 z 15.12.2004, s. 26-27.

¹³ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 78-79.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wprowadza się następujący wzór:

Elementy zabezpieczające

1. Zintegrowana fotografia wykonana zgodnie z wysokimi standardami zabezpieczeń.
2. W tym miejscu umieszczony jest optycznie zmienny element (kinegram lub znak równorzędny). W zależności od kąta padania promienia światła widoczne jest dwanaście gwiazd, litera „E” lub kula ziemiska w różnych rozmiarach i kolorach.
3. W tym miejscu znajduje się zabezpieczone efektem kątowym logo, składające się z liter odpowiadających państwu członkowskiemu, które wydało wizę (lub liter „BNL” w przypadku krajów Beneluksu, tzn. Belgii, Holandii i Luksemburga). Logo jest jasne w płaszczyźnie pionowej i ciemne przy obrocie o 90°. Stosuje się następujące wersje: A dla Austrii, BG dla Bułgarii, BNL dla krajów Beneluksu, CY dla Cypru, CZE dla Republiki Czeskiej, D dla Niemiec, DK dla Danii, E dla Hiszpanii, EST dla Estonii, F dla Francji, FIN dla Finlandii, GR dla Grecji, H dla Węgier, I dla Włoch, IRL dla Irlandii, LT dla Litwy, LVA dla Łotwy, M dla Malty, P dla Portugalii, PL dla Polski, ROU dla Rumunii, S dla Szwecji, SK dla Słowacji, SVN dla Słowenii, UK dla Zjednoczonego Królestwa.
4. Pośrodku tego pola znajduje się pisane dużymi literami słowo „wiza”, które zmienia kolor w zależności od kąta padania światła. W zależności od tego kąta jest ono zielone lub czerwone.

5. To pole zawiera drukowany w procesie produkcji, 9-cyfrowy krajowy numer naklejki wizowej. Stosowany jest specjalny rodzaj czcionki.
- 5a. To pole zawiera trzyliterowy kod kraju, wskazujący państwo członkowskie, które wydało wizę, odpowiadający kodom krajów określonym w dokumencie nr 9303 ICAO dotyczącym dokumentów podróży nadających się do odczytu maszynowego¹⁴.

„Numer naklejki wizowej” składa się z trzyliterowego kodu kraju, podanego w polu 5a i krajowego numeru, znajdującego się w polu 5.

Rubryki do wypełnienia

6. Ta rubryka zaczyna się od słów „Ważna do”. Organ wydający wskazuje terytorium lub terytoria, na których wiza jest ważna.
7. Ta rubryka zaczyna się słowem „Od”, a dalej w tym samym wierszu widnieje słowo „do”. Organ wydający wizę wpisuje w tej rubryce okres ważności wizy.
8. Ta rubryka zaczyna się słowami „Rodzaj wizy”. Organ wydający określa w tej rubryce kategorię wizy, zgodnie z art. 5 i 7 niniejszego rozporządzenia. Dalej w tym samym wierszu widnieją słowa „Liczba wjazdów”, „Okres pobytu” (tj. zakładany przez osobę ubiegającą się o wizę czas trwania pobytu) oraz ponownie słowo „dni”.
9. Ta rubryka zaczyna się słowami „Wydana w” i służy do wskazania miejsca wydania wizy.
10. Ta rubryka zaczyna się słowem „Dnia” (po którym właściwy organ wpisuje datę wydania wizy), a dalej w tym samym wierszu umieszczone są słowa „Numer paszportu” (po których wpisywany jest numer paszportu posiadacza wizy).
11. Ta rubryka zaczyna się od słów „Nazwisko”, „Imię”.
12. Ta rubryka zaczyna się słowem „Uwagi”. Organ wydający może w niej umieszczać wszelkie inne informacje, jakie uzna za niezbędne, pod warunkiem, że pozostają one zgodne z przepisami art. 4 niniejszego rozporządzenia. Kolejne dwa i pół wiersza pozostawia się puste na wpisanie takich uwag.
13. Ta rubryka zawiera odpowiednie dane, nadające się do odczytu maszynowego, których celem jest usprawnienie kontroli na granicach zewnętrznych. W tle rubryki zawierającej dane do odczytu maszynowego drukowany jest kod państwa członkowskiego wydającego wizę. Kod nie powinien modyfikować technicznych właściwości rubryki danych do odczytu maszynowego ani utrudniać odczytu.

Papier ma naturalne zabarwienie z czerwonymi i niebieskimi oznaczeniami.

Słowa w poszczególnych rubrykach są w języku angielskim i francuskim. Państwo wydające może dodać tłumaczenie na trzeci urzędowy język Wspólnoty. Jednakże

¹⁴ Z wyjątkiem Niemiec – w przypadku tego kraju, dokument CIAO nr 9303 dotyczący dokumentów podróży nadających się do odczytu maszynowego przewiduje kod „D”.

słowo „wiza” w górnym wierszu może być pisane w dowolnym języku urzędowym Wspólnoty.